

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін і трудового права
імені професора О.І. Процевського**

«Актуальні проблеми приватного та публічного права»

**Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН
України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча
науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І.**

**2 квітня 2021 року
м. Харків**

УДК 349.2:342.727
ББК 67.305
А 43

Актуальні проблеми приватного та публічного права : матеріали ІІІ Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (2 квітня 2021 року). – Харків, 2021. – 333 с.

У матеріалах збірника представлені результати наукових досліджень вчених, присвячених актуальним проблемам приватного та публічного права.

Видання адресоване вченим, аспірантам, докторантам, викладачам закладів юридичної освіти, працівникам суду, адвокатури, органам юстиції, співробітникам Державної служби зайнятості України, практикуючим юристам, громадським діячам, профспілковим активістам, іншим особам, що цікавляться проблемами приватного та публічного права.

Матеріали конференції оприлюднені у електронному вигляді на сервері відкритого електронного архіву (репозитарію) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди ЕКhNPUiR (електронний архів): <http://dspace.hnpu.edu.ua/> та на сайті юридичного факультету: <http://www.hnpu-laws.in.ua/> у розділі «Наука».

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники та їх наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

Одним із недостатньо досліджених питань, залишається проблема «двоколіїності» або «дуалізму» інституту кримінального покарання та обмежувальних заходів у кримінальному праві.

Такий дуалізм полягає у одночасному призначенні покарання та обмежувальних заходів особі визнаній винній у вчиненні кримінального правопорушення. При цьому, якщо покарання має і покликане забезпечувати каральний ефект, то обмежувальні заходи не покликані його здійснювати. Їх основне завдання полягає у забезпеченні безпеки та нормального способу існування особи, яка стала жертвою домашнього насильства.

Але при цьому, обмежувальні заходи застосовуються поряд із покаранням, по-суті на додаток до нього. Таким чином – за одне правопорушення спостерігається одночасне застосування двох заходів примусу, кримінально-правового характеру. При чому, якщо покарання, згідно із чинним законодавством полягає у обмеженні прав та свобод винної особи, що має характер кари, обмежувальні заходи фактично також обмежують її права, виконуючи інше соціальне призначення. Спростувати той факт, що винна особа сприйме низку заборон передбачених у якості обмежувальних заходів у якості кари – достатньо складно. Тобто постає питання про соціальну взаємодію вказаних двох інститутів, про різницю їх правової природи. І в даному випадку, як вважається, необхідно звертати увагу не тільки на цілі застосування цих інститутів, а й на наслідки, на їх нормативну узгодженість і на чітку побудову цілей-ідеалів, досягнення яких обумовлює застосування як покарання, так і обмежувальних заходів. На жаль, у сучасній правовій доктрині майже відсутні роботи присвячені цьому аналізу. Це покладає на науковців особливу відповідальність за глибину і належність дослідження, яке б дало чітку відповідь на питання одночасного застосування покарання та обмежувальних заходів, на з'ясування їх правової взаємодії та взаємовідношення.

УДК 343.2

Orcid <https://orcid.org/0000-0002-6019-1086>

Павленко Тетяна Анатоліївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ЯК НАПРЯМОК ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРотьБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Політика виражає функції держави щодо керівництва зовнішніми і внутрішніми сферами та напрямками суспільного життя. Важливою складовою внутрішньої політики є боротьба зі злочинністю, що покликана знизити її рівень та забезпечити стан, який відповідає потребам захисту суспільства від злочинів [1, с. 232]. Політика у сфері боротьби зі злочинністю формує законодавчу базу: розробляє критерії криміналізації, відмежовуючи злочинне від незлочинного, кримінальне від аморального. Вона акцентує увагу на динамічності законодавства, його

спрямованості на певні цілі та виділяє пріоритети в законодавчому процесі. І основним спрямуванням, стрижнем цієї політики має бути створення в суспільстві всіх необхідних умов для законної реалізації законних інтересів і потреб сучасної людини

Виконання завдання забезпечення конституційних прав і свобод людини і громадянина, повинно забезпечуватися посиленням ролі держави як гаранта безпеки особи та суспільства, їх захисту від злочинних посягань. Для попередження злочинності та боротьби з нею необхідний розвиток правової бази як основи надійного захисту прав та свобод людини і громадянина, механізмів її застосування, а також дотримання міжнародно-правових зобов'язань України у боротьбі зі злочинністю та дотриманням прав людини. І саме це визначає цілі і завдання політика у сфері боротьби зі злочинністю у напрямку охорони прав та свобод людини і громадянина. Вона покликана реалізувати загальнолюдську ідею (принцип) про невідчужуваність природних, невід'ємних прав людини.

Основна мета політики у сфері боротьби зі злочинністю в галузі забезпечення основних прав і свобод полягає у досягненні реальної безпеки людини, в гарантуванні її права на життя, на здоров'я, на волю, честь, гідність та ін., перш за все, кримінально-правовими засобами.

Головне функціональне призначення політики у сфері боротьби зі злочинністю в галузі забезпечення основних прав і свобод людини та громадянина має полягати у реалізації та захисті цих прав і свобод. Крім того, реалізація політики у сфері боротьби зі злочинністю із забезпечення прав і свобод повинна мати певний чіткий механізм. Такий механізм може складатися з трьох стадій або елементів. Перший, коли загальновизнані принципи і норми про права і свободи людини та громадянина (міжнародні стандарти) імплементуються в положення Основного закону нашої держави. Другий, коли конституційні норми конкретизуються у галузевому законодавстві, зокрема у Кримінальному кодексі України, Кримінальному процесуальному та Кримінально-виконавчому кодексах України. Третє, коли норми національного законодавства та загальновизнані міжнародні принципи та норми про права і свободи, що мають пряму дію, безпосередньо застосовуються для забезпечення кримінально-правової охорони цих прав і свобод.

Список використаних джерел:

1. Борисов В. І. Сучасна політика держави у сфері боротьби зі злочинністю та її кримінально-правовий напрям. *Право України*. 2012. № 1-2. С. 232-242.

УДК 343.241.4

Orcid 0000-0002-8703-7003

Корабель Марія Георгіївна,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
кримінально-правових дисциплін

Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди

**ВИПРАВНІ РОБОТИ. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРИЗНАЧЕННЯ
ФІЗИЧНИМ ОСОБАМ-ПІДПРИЄМЦЯМ ТА БЕЗРОБІТНИМ ОСОБАМ**